

ὁ ζηλωτὴς δὲ οὗτος καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερος Κληρικὸς συνέστησε τῷ 1792 πρῶτος ἐν Καισαρείᾳ τὴν ἀξιόλογον Ἑλληνικὴν Σχολὴν, ἀπὸ μὲν ἔδρας ἐπὶ μισθῷ 500 γροσίων ἐνιαυσίως διδάσκων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄμβωνος κατὰ Κυριακὴν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ πολλοὺς

αὐτοῦ ἦν περιβεβλημένος τὴν ἱερατικὴν ἀξίαν, ὅστις καὶ πολλὴν σπουδὴν κατέβαλε πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀνατροφὴν τοῦ τέκνου αὐτοῦ καὶ τὴν διὰ γραμμάτων ἐκπαίδευσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ταχέως διεπεραίωσεν ὁ Γερμανὸς τὰ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ διδασκόμετα γράμματα, ἀπεστάλη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς τινα τῶν ἐν Κύπρῳ μονῶν Μαχαίρουντα ἐπικαλουμένην, ἐν ᾗ ἐδίδασκέ τις τῶν μαθητῶν τοῦ αἰοδίου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως, παρ' οὗ, ὡς ἐφίετο, ἐδιδάχθη τὴν τότε περίπυστον Λογικὴν τοῦ Εὐγενίου, ἥτις ἐπὶ μάλλον διήγειρε τὸν πρὸς τὰ γράμματα ἔρωτα αὐτοῦ, καὶ ὡς ἔλεγεν, ἡ μελέτη ἐκείνη κατέδειξεν αὐτὸν εὐρυτέρας δεόμενον σπουδῆς καὶ παιδείας. ὤθεν ἀκούσας ὅτι ὁ πρωτοσύγγελος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Θεοδοσιουπόλεως (Ἐρξερουμ) πεπαιδευμένος ὢν συνέστησε Σχολὴν καὶ ἐδίδασκεν ὑψηλότερα μαθήματα, ἀπάρας ἐκ ἐκ τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ μακρὰν καὶ πολύμοχθον ὁδοιπορίαν ἀναλαβὼν φθάσει εἰς Θεοδοσιούπολιν· ἐκείθεν δὲ μετὰ τινα καιρὸν κατέρχεται εἰς τὴν Καισάρειαν Καππαδοκίας, ὅπου ἀρχιεράτευεν Γρηγόριος ὁ ἐξ Ἀθηνῶν, ἀνὴρ εὐπαιδευτος καὶ περὶ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς λαχούσης αὐτῷ παροικίας πάντα κόπον θεοφιλῶς καὶ καρποφόρως ὑπενεγκών. Εἶχε δὲ ὁ ἱερός οὗτος Μητροπολίτης παρ' ἑαυτῷ πρωτοσύγγελον Ἰγνάτιον τὸν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τὸν μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπον Ναζιανζοῦ καταστάνα, ἐπίσης καὶ τοῦτον πεπαιδευμένον, ἐνάρετον καὶ ἐνεργόν· παρὰ τοῦτ' ὁ Γερμανὸς διακούσας μαθήματα τινα, τῇ προτροπῇ μὲν τούτου, καὶ τῇ χρηματικῇ συνδρομῇ τοῦ τὸν Γρηγόριον διαδεξαμένου Φιλοθέου Καισαρείας, ἀπέρχεται εἰς τὴν Σμύρνην ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ. Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τελειοποίησιν τῶν γραμματικῶν αὐτοῦ γνώσεων, ἀπέρχεται εἰς Πάτρμον, ὅπου ἐδίδασκεν ὁ ἐν διδασκάλοις περίπυρος Δανιὴλ ὁ Κεραμεύς· μετὰ ταῦτα ἐπ' ἀκροάσει θεολογικῶν μαθημάτων μεταβαίνει εἰς Χτον, ὅπου ἐσχολάρχει καὶ ἐδίδασκεν ὁ αἰοδὶμος Ἀθανάσιος ὁ Πάριος. οὕτως οὖν ὁ Γερμανὸς πολλὰς Σχολὰς τὰς τότε ἐπιστήμους ὡς φιλόπονος μέλισσα περιελθὼν, καὶ τὰ κάλλιστα τῆς θείας καὶ ἀνθρωπίνης σοφίας ἄνθη συλλεξάμενος, ἐπανερχεται εἰς τὴν Σμύρνην, ὅπως συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν ἐκεῖ λόγῳ ἐμποροῦ παροικούντων Καισαρέων, μεταβάς εἰς τὴν Καισάρειαν, συσχῆση Σχολὴν καὶ διδάξῃ ἀποτίων τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης δι' ἣν παρὰ τῶν Καισαρέων ἔλαβε χρηματικὴν ὑποστήριξιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ διακαοῦς αὐτοῦ πόθου· ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἐν Σμύρνην παρεπιδημοῦντες Καισαρεῖς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσιν ἐκ τῶν εὐγνωμόνων αἰσθημάτων τοῦ Γερμανοῦ· ἀλλ' οὗτος συνησθάνετο ἑαυτὸν ὑπόχρεων, ὅπως ἐπαυξήσῃ